

Arrest

nr. 326 851 van 16 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 12 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 december 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat D. MBOG.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 4 augustus 2022, diende op 25 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 12 november 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 13 november 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 25/08/2022
Overdracht CGVS: 01/09/2022*

U werd op 16 oktober 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.02 uur tot 15.25 uur. Het onderhoud vond plaats in het Engels. Uw advocaat, Meester Dominique MBOG, was aanwezig van 13.11J uur tot 15.25 uur.

A. Feitenrelaas

U bezit de Nigeriaanse nationaliteit. U bent geboren op [...] maart 1980 in Benin City, heeft een universitair diploma en heeft 15 jaar gewerkt als autoverkoper.

Op 8 juli 2021 kwam u thuis van uw werk en parkeerde u uw auto op uw omheinde eigendom in Benin City. Wanneer u enkele minuten later binnen aan het ontspannen was met uw vrouw en kind, zag u mensen rondhangen voor uw huis, aan uw poort. Ze probeerden binnen te komen en u zag meteen dat er iets niet goed was. U herinnerde zich enkele gelijkaardige incidenten in uw buurt, waarbij mensen neergeschoten waren. U heeft besloten om meteen uw huis te verlaten. U bent naar de achterkant van het huis gevlucht, waar u via de linkerkant naar het generatorhuis gegaan bent. Via het raam in het generatorhuis kon u naar het hek tussen uw eigendom en die van uw bureu. U bent over het hek geklommen en u bent via de bureu kunnen ontsnappen. U heeft dan een driewieler kunnen bemachtigen, waarmee u naar New Benin Market gereden bent. Eens hier aangekomen had u telefonisch contact met uw vrouw, die op dat moment al klacht was gaan indienen bij de politie. Zij is die avond met de kinderen in het leegstaand huis van uw schoonmoeder in Benin City gaan overnachten. Ze zijn hier 2 à 3 dagen gebleven. De inbrekers zouden u zoeken omdat ze u willen vermoorden omdat ze denken dat u informatie over hun lokale activiteiten doorspeelt aan de overheid.

Later die avond heeft u een vriend, O., gebeld om te regelen dat u een nacht bij hem zou kunnen overnachten. Dit heeft u gedaan, en de volgende dag heeft u Benin City verlaten. U bent naar een tante, J., in Lagos gegaan om bij haar onder te duiken. Tot uw vertrek uit Nigeria heeft u drie keer heen en weer gereisd tussen Lagos en Abuja, waar u op hotel verbleef en vaak samenkwam met vrienden.

U heeft Nigeria verlaten op 6 april 2022. U reisde met het vliegtuig naar Frankrijk, waar u vier maanden verbleven heeft. Dan bent u met de bus naar België gekomen, waar u aankwam op 4 augustus 2022. U diende en verzoek om internationale bescherming in op 25 augustus 2022.

U vreest bij terugkeer naar Nigeria dat de personen aan uw poort u zullen vermoorden omdat ze denken dat u informatie over hun lokale bezigheden heeft doorspeeld aan de overheid.

Ter staving van uw verzoek legt u uw origineel Nigeriaans paspoort, uw originele werkbadge, een kopie van uw huwelijksakte en een kopie van het politieverlag na de klacht van uw vrouw neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Uw verklaringen waren op verschillende punten vaag, onwaarschijnlijk en tegenstrijdig.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u een bijzonder beperkte kennis heeft over de personen die u bedreigd hebben en dat uw verklaringen over deze personen tegenstrijdigheden vertonen. U stelt eerst dat u neerzat in een zitkamer met een goed uitzicht op de omgeving, toen u de daders het eerst opmerkte.

U keek door het raam en zag daarbij personen die aan het staren waren naar uw auto en die uw poort probeerden te openen (Notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 16/10/2024, p. 9). U verklaarde echter ook dat het heel moeilijk is om de mannen te omschrijven (NPO, p. 11) en dat u de daders niet kende of herkende (NPO, p. 9, 10, 11, 13, 17). Voorts verklaart u dat ze er ruw uitzien en dat ze een kap droegen, maar dat u verder niets aan hen heeft opgemerkt (NPO, p. 12). Uw vrouw had volgens u nog opgemerkt dat ze 'slechte objecten' meehadden, zoals een korte battle axe (NPO, p. 13). In uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) vertelde u echter expliciet dat deze mensen verkleed waren en maskers

droegen en dat het cultists waren (Vragenlijst CGVS d.d. 30/08/2022, vraag 3.5). Uw vrouw verklaarde bij de politie zelfs uitdrukkelijk dat ze eruit zagen als de secret Cult of Aye Confraternity en dat ze gevaarlijke wapens bijhadden, zoals een geweer, een sabel en de battle axe (Document 1 groene map). Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd waarom u bij de DVZ verklaarde dat deze mensen cultists waren, zei u: "Ik dacht dat. Dacht. Ik kende ze niet." (NPO, p. 17). Toen u dan gevraagd werd welke cult het zou kunnen zijn, gaf u aan dat zowel u als uw vrouw geen enkel idee hadden: "Het kon die zijn, het kon de andere zijn, geen idee." (NPO, p. 18). Uit het politierapport blijkt daarbovenop dat uw vrouw onderhandeld heeft met deze personen nadat ze uw huis waren binnengedrongen (Document 1 groene map). Er kan redelijkerwijs worden verwacht dat u een betere omschrijving zou kunnen geven van de mensen die u bedreigd hebben, die uw vrouw zeiden dat ze gingen terugkomen om u te vermoorden en van wie u nog steeds vervolging zou vrezen. Uw vage, tegenstrijdige verklaringen hieromtrent doen reeds danig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Vervolgens was u vaag en tegenstrijdig over gelijkaardige evenementen in uw buurt hoewel deze de reden waren voor uw vertrek en uw angst om vermoord te worden. Zo verklaart u vooreerst dat u voor de aanval op uw huis nog geen problemen had gehad, maar wel al dingen gehoord had over mensen in de buurt, bijvoorbeeld iemand waar u heel close mee was, A1, die is neergeschoten voor niets. Een groep jongens, cultists, zijn zijn winkel binnengekomen en hebben hem beschoten (NPO, p. 11). Ook iemand anders, een kapper M. in dezelfde straat, werd neergeschoten. Dit incident vond plaats voor dat van uw vriend (NPO, p. 13). Nadien verklaart u dat uw vriend, A1, pas vorig jaar werd neergeschoten, nadat u het land al had verlaten (NPO, p. 18), waardoor het uiteraard onmogelijk is dat dit incident de reden was dat u zo bang was van deze personen dat u het land verliet. Toen u vervolgens gevraagd werd waarom A1 en M. neergeschoten werden, kon u hier geen duidelijk antwoord op geven (NPO, p. 18). U weet ook niet of er een politieonderzoek werd gevoerd. Nochtans verklaart u dat de winkel van uw dichte vriend A1 Fashion heet, en dat u hem kende onder de naam A1. Het kan niet aannemelijk worden geacht dat u niet meer informatie hebt over deze persoon of dit incident, als deze man inderdaad een dichte vriend van u was die hetzelfde lot onderging als u waardoor u nu vervolging zou vrezen.

Vervolgens verklaart u dat zowel u als uw vrouw nooit meer contact hebben gehad met de politie, om op te volgen hoe het met de zaak staat (NPO, p. 16), hoewel de politie in het verslag aangeeft dat dit incident voor hen een prioriteit was en ze er alles aan zouden doen om de daders zo snel mogelijk te vatten (document 1 groene map). Daarbij verklaart u ook dat u nooit hebt geprobeerd om meer te weten te komen over uw belagers (NPO, p. 17). Daarnaast verklaart u ook dat uw vrouw en kinderen vandaag de dag nog steeds op hetzelfde adres wonen, namelijk [...], Benin City (NPO, p. 6, 7, 12) en dat ze na het incident slechts 2 à 3 dagen in het huis van uw schoonmoeder, in Benin City, hebben verbleven (NPO, p. 15). Desalniettemin hebben zowel u, als uw vrouw, als uw zussen in Benin City nooit meer iets van de belagers vernomen (NPO, p. 16). Het is niet aannemelijk dat uw vrouw, met uw kinderen, amper twee of drie dagen later terug zou gaan naar het huis waar dit incident heeft plaatsgevonden. Dit wordt enkel nog minder aannemelijk nadat uw vrouw bij de politie heeft verklaard dat de belagers zwaar gewapend waren en gedreigd hebben dat ze op eender welke dag zouden terugkomen (document 1, groene map).

Ten slotte getuigt uw houding na de aanval op uw huis geenszins van de aanwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging. Vooreerst verklaart u dat u enkele weken na het incident besloten heeft om Nigeria te verlaten (NPO, p. 8) maar bent u nog acht maanden in Nigeria gebleven voor u effectief gevlucht bent (NPO, p. 17). U verklaart hierover zelf dat u een visum nodig had om te vertrekken (NPO, p. 17). U heeft niet meteen een visum aangevraagd, omdat u naar eigen zeggen liever eerst wou denken wat u moest doen en wat de volgende stap was om te nemen (NPO, p. 19). In deze hele periode heeft u minstens drie keer op en af gereisd tussen Lagos en Abuja. U verklaart zelf dat het in Abuja saai was tijdens de feestdagen en dat u uw tante wou zien, waardoor u terug naar Lagos bent gegaan (NPO, p. 14 en 15). Wanneer u gevraagd werd wat u juist deed in die periode, omdat u gestopt was met werken, gaf u aan dat u uitging met vrienden, dan terug naar uw hotel ging en dat u op die momenten informatie probeerde te verkrijgen over zaken (business) om meer geld te verdienen (NPO, p. 19). De vaststelling dat u uw leven maandenlang verderzette in Nigeria en uit verveling verschillende steden bezocht, klemmt geheel met een gegronde vrees voor vervolging. U bent in februari 2022 naar Frankrijk gevlucht en hier heeft u vier maanden verbleven (NPO, p. 9). Wanneer u gevraagd werd waarom u in Frankrijk nooit een verzoek om internationale bescherming indiende, verklaarde u dat "je soms niet zomaar een conclusie moet nemen, dat je geduld moet hebben" (NPO, p. 16). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Uw nalaten is dan ook onverenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de vluchtelingendefinitie.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande op generlei wijze beïnvloeden.

Het politieverlag over de klacht van uw vrouw beschrijft hoogstens haar verklaringen en verschilt zoals hierboven reeds aangehaald op verschillende essentiële punten van uw eigen verklaringen. Het betreft bovendien een kopie waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan.

De overige documenten zijn hoogstens een aanwijzing van uw tewerkstelling, huwelijk, identiteit en nationaliteit.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees heeft voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend

conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tijdens zijn verhoor stelde verzoeker duidelijk dat hij zijn aanvallers gezien heeft. Hij heeft wel benadrukt dat hij ze niet goed geïdentificeerd heeft, wegens de afstand tussen deze laatste en hijzelf. Verzoeker zat in de living van zijn huis en vanuit zijn raam zag hij de aanvaller naast zijn auto aan de poort van de woning. De aanvallers probeerden binnen te dringen. Het feit dat verzoeker alle details over de aanvallers niet heeft kunnen geven, kan *in casu* niet tegen hem weerhouden worden. Verzoeker was ver van de aanvallers. Hij heeft ze niet goed kunnen zien. Het feit dat verzoeker stelde dat de aanvallers leden van de cult waren, kan niet als tegenindicatie worden weerhouden voor zijn vrees voor vervolging.

Verzoeker heeft voldoende informatie gegeven over gelijkaardige feiten in zijn buurt. Verzoeker stelde dat zowel een goede vriend van hem alsook een kapper in zijn wijk vermoord werden. De daders waren leden van de cult. De daders van die twee moordzaken werden nooit gearresteerd.

Het feit dat de politie de slachtoffers niet heeft kunnen beschermen, naast het feit dat ze de daders niet hebben opgepakt, was voor verzoeker voldoende om de afwijzing van vordering te rechtvaardigen.

Het feit dat verzoeker geen verdere informatie heeft over de gevolgen van de door zijn vrouw neergelegde klacht, kan evenmin tegen verzoeker gebruikt worden. Het is algemeen geweten dat de ordedienst in Nigeria te kampen hebben met corruptie. De prioriteit wordt gegeven aan zaken van de klagers die geld geven aan de politieagenten. Verzoeker heeft *in casu* geen geld kunnen geven om zijn zaak met spoed te onderzoeken. Dat is een van de redenen waarom hij zonder informatie is. De ordediensten hebben waarschijnlijk geen onderzoek uitgevoerd. Gelet op het voorgaande kan het gebrek aan informatie niet tegen verzoeker weerhouden worden.

Aangaande de acht maanden in Nigeria heeft verzoeker tijdens zijn verhoor verklaard dat hij zijn reis diende te organiseren. Na de aanval wist hij dat hij het land diende te verlaten teneinde zijn leven te redden. Maar hij diende daarvoor de nodige financiële middelen te verzamelen. Hij diende tevens een visum aan te vragen. Dit alles heeft acht maanden geduurd. Indien hij eerder geld en een visum had gekregen, dan zou hij zijn land van herkomst eerder verlaten hebben.

Aangaande de vier maanden in Frankrijk kan men stellen dat verzoeker niet over de nodige informatie beschikte over de aanvraag van internationale bescherming. Hij wist dat hij in een veilig land was, maar hij wist niet precies wat hij moest doen om bescherming aan te vragen. Verzoeker heeft geen geluk gehad om mensen rondom hem te hebben die hem de juiste informatie konden geven in verband met de aanvraag van

internationale bescherming. Van zodra hij de juiste informatie kreeg, diende hij ook de aanvraag van internationale bescherming in.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch stelt de Raad dat hij geen valabele argumenten bijbrengt die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze vergoelijken en minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in de stukken in het administratief dossier en deze motieven zijn deugdelijk.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de bestreden beslissing integraal bij in de volgende correcte pertinente motieven:

“Vooreerst kan worden opgemerkt dat u een bijzonder beperkte kennis heeft over de personen die u bedreigd hebben en dat uw verklaringen over deze personen tegenstrijdigheden vertonen. U stelt eerst dat u neerzat in een zitkamer met een goed uitzicht op de omgeving, toen u de daders het eerst opmerkte. U keek door het raam en zag daarbij personen die aan het staren waren naar uw auto en die uw poort probeerden te openen (Notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 16/10/2024, p. 9). U verklaarde echter ook dat het heel moeilijk is om de mannen te omschrijven (NPO, p. 11) en dat u de daders niet kende of herkende (NPO, p. 9, 10, 11, 13, 17). Voorts verklaart u dat ze er ruw uitzien en dat ze een kap droegen, maar dat u verder niets aan hen heeft opgemerkt (NPO, p. 12). Uw vrouw had volgens u nog opgemerkt dat ze ‘slechte objecten’ meehadden, zoals een korte battle axe (NPO, p. 13). In uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) vertelde u echter expliciet dat deze mensen verkleed waren en maskers droegen en dat het cultists waren (Vragenlijst CGVS d.d. 30/08/2022, vraag 3.5). Uw vrouw verklaarde bij de politie zelfs uitdrukkelijk dat ze eruit zagen als de secret Cult of Aye Confraternity en dat ze gevaarlijke wapens bijhadden, zoals een geweer, een sabel en de battle axe (Document 1 groene map). Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd waarom u bij de DVZ verklaarde dat deze mensen cultists waren, zei u: “Ik dacht dat. Dacht. Ik kende ze niet.” (NPO, p. 17).

Toen u dan gevraagd werd welke cult het zou kunnen zijn, gaf u aan dat zowel u als uw vrouw geen enkel idee hadden: “Het kon die zijn, het kon de andere zijn, geen idee.” (NPO, p. 18).

Uit het politierapport blijkt daarbovenop dat uw vrouw onderhandeld heeft met deze personen nadat ze uw huis waren binnengedrongen (Document 1 groene map). Er kan redelijkerwijs worden verwacht dat u een betere omschrijving zou kunnen geven van de mensen die u bedreigd hebben, die uw vrouw zeiden dat ze gingen terugkomen om u te vermoorden en van wie u nog steeds vervolging zou vrezen. Uw vage, tegenstrijdige verklaringen hieromtrent doen reeds danig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Vervolgens was u vaag en tegenstrijdig over gelijkaardige evenementen in uw buurt hoewel deze de reden waren voor uw vertrek en uw angst om vermoord te worden. Zo verklaart u vooreerst dat u voor de aanval op uw huis nog geen problemen had gehad, maar wel al dingen gehoord had over mensen in de buurt, bijvoorbeeld iemand waar u heel close mee was, A1, die is neergeschoten voor niets. Een groep jongens, cultists, zijn zijn winkel binnengekomen en hebben hem beschoten (NPO, p. 11). Ook iemand anders, een kapper M. in dezelfde straat, werd neergeschoten. Dit incident vond plaats voor dat van uw vriend (NPO, p. 13). Nadien verklaart u dat uw vriend, A1, pas vorig jaar werd neergeschoten, nadat u het land al had verlaten (NPO, p. 18), waardoor het uiteraard onmogelijk is dat dit incident de reden was dat u zo bang was van deze personen dat u het land verliet. Toen u vervolgens gevraagd werd waarom A1 en M. neergeschoten werden, kon u hier geen duidelijk antwoord op geven (NPO, p. 18). U weet ook niet of er een politieonderzoek werd gevoerd. Nochtans verklaart u dat de winkel van uw dichte vriend A1 Fashion heet, en dat u hem kende onder de naam A1. Het kan niet aannemelijk worden geacht dat u niet meer informatie hebt over deze persoon of dit incident, als deze man inderdaad een dichte vriend van u was die hetzelfde lot onderging als u waardoor u nu vervolging zou vrezen.

Vervolgens verklaart u dat zowel u als uw vrouw nooit meer contact hebben gehad met de politie, om op te volgen hoe het met de zaak staat (NPO, p. 16), hoewel de politie in het verslag aangeeft dat dit incident voor hen een prioriteit was en ze er alles aan zouden doen om de daders zo snel mogelijk te vatten (document 1 groene map). Daarbij verklaart u ook dat u nooit hebt geprobeerd om meer te weten te komen over uw belagers (NPO, p. 17). Daarnaast verklaart u ook dat uw vrouw en kinderen vandaag de dag nog steeds op hetzelfde adres wonen, namelijk [...], Benin City (NPO, p. 6, 7, 12) en dat ze na het incident slechts 2 à 3 dagen in het huis van uw schoonmoeder, in Benin City, hebben verbleven (NPO, p. 15). Desalniettemin hebben zowel u, als uw vrouw, als uw zussen in Benin City nooit meer iets van de belagers vernomen (NPO, p. 16). Het is niet aannemelijk dat uw vrouw, met uw kinderen, amper twee of drie dagen later terug zou gaan naar het huis waar dit incident heeft plaatsgevonden. Dit wordt enkel nog minder aannemelijk nadat uw vrouw bij de politie heeft verklaard dat de belagers zwaar gewapend waren en gedreigd hebben dat ze op eender welke dag zouden terugkomen (document 1, groene map).

Ten slotte getuigt uw houding na de aanval op uw huis geenszins van de aanwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging. Vooreerst verklaart u dat u enkele weken na het incident besloten heeft om Nigeria te verlaten (NPO, p. 8) maar bent u nog acht maanden in Nigeria gebleven voor u effectief gevlucht bent (NPO, p. 17). U verklaart hierover zelf dat u een visum nodig had om te vertrekken (NPO, p. 17). U heeft niet meteen een visum aangevraagd, omdat u naar eigen zeggen liever eerst wou denken wat u moest doen en wat de volgende stap was om te nemen (NPO, p. 19). In deze hele periode heeft u minstens drie keer op en af gereisd tussen Lagos en Abuja. U verklaart zelf dat het in Abuja saai was tijdens de feestdagen en dat u uw tante wou zien, waardoor u terug naar Lagos bent gegaan (NPO, p. 14 en 15). Wanneer u gevraagd werd wat u juist deed in die periode, omdat u gestopt was met werken, gaf u aan dat u uitging met vrienden, dan terug naar uw hotel ging en dat u op die momenten informatie probeerde te verkrijgen over zaken (business) om meer geld te verdienen (NPO, p. 19). De vaststelling dat u uw leven maandenlang verderzette in Nigeria en uit verveling verschillende steden bezocht, klemmt geheel met een gegronde vrees voor vervolging. U bent in februari 2022 naar Frankrijk gevlucht en hier heeft u vier maanden verbleven (NPO, p. 9). Wanneer u gevraagd werd waarom u in Frankrijk nooit een verzoek om internationale bescherming indiende, verklaarde u dat "je soms niet zomaar een conclusie moet nemen, dat je geduld moet hebben" (NPO, p. 16). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Uw nalaten is dan ook onverenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de vluchtelingendefinitie.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande op generlei wijze beïnvloeden.

Het politieverslag over de klacht van uw vrouw beschrijft hoogstens haar verklaringen en verschilt zoals hierboven reeds aangehaald op verschillende essentiële punten van uw eigen verklaringen. Het betreft bovendien een kopie waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan.

De overige documenten zijn hoogstens een aanwijzing van uw tewerkstelling, huwelijk, identiteit en nationaliteit.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees heeft voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP